

บทความวิจัย

พลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออก Empowerment of head nurses in the eastern region hospitals of Thailand

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเชิงบรรยายนี้คือเพื่อศึกษาระดับของพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลในเขตภาคตะวันออกและเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยในจากโรงพยาบาล 5 แห่งในเขตภาคตะวันออก จำนวน 69 คน เก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษจิกายน 2544 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและแบบสอบถามพลังอำนาจตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธี cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติ

ร.ต.อ. หญิง มารยาท วัชราเกียรติ*

Pol. Capt. Marayart Vacharakiat

ผลการวิจัยพบว่าระดับของพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกอยู่ในระดับปานกลาง และหัวหน้าหอผู้ป่วยในเขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยพลังอำนาจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นผู้บริหารของโรงพยาบาลจึงควรสนับสนุนส่งเสริมพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยให้อยู่ในระดับสูงต่อไป

Abstract

The purposes of this descriptive research were to study the level of head nurses' empowerment in the eastern region hospitals of Thailand and to compare the difference of head nurses' empowerment under the different organizations. The sample was 69 head nurses from five hospitals, in eastern region of Thailand. The data were collected in November, 2000. The instrument was, comprised

* อาจารย์ประจำภาควิชาชีวจัย ประเมินผล และบริหารงานการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

of demographic and empowerment questionnaires. Content validity was approved by experts. Reliability was .95 obtained by Cronbach's coefficient alpha. The data was analyzed by using mean, standard deviation and one way ANOVA.

The result reveled that the head nurse's empowerment was at moderate level. There was no statistically significant difference at the .05 level in mean scores of empowerment among head nurses in different organizations. Therefore, the hospital administrators should provide programs that can strengthen empowerment of head nurses.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันมีผลให้องค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหรือนโยบายการบริหารเพื่อนำสู่คุณภาพที่ดีของทั้งด้านปฏิบัติงานและด้านผลลัพธ์ของการปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสามารถอยู่รอดได้ในยุคของการแข่งขันในส่วนโรงพยาบาลก็เช่นกันถึงแม้ผู้ป่วยหรือลูกค้ามีความจำเป็นต้องมาพบแพทย์หรือใช้บริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพหรือรักษา สุขภาพของตนเอง แต่ผู้ป่วยก็สามารถเลือกรับบริการจากโรงพยาบาลที่ตนประทับใจในบริการโดยเฉพาะในปัจจุบันมีโรงพยาบาลจำนวนมากที่เปิดบริการด้านสุขภาพที่ผู้ป่วยสามารถเลือกรับบริการได้ตามความพึงพอใจ

โรงพยาบาลที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถแบ่งได้ตามสังกัด ซึ่งได้แก่ โรงพยาบาลเอกชนที่บริหารภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการหรือมหาชน โรงพยาบาลสังกัด

กระทรวงสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลสังกัดกองทัพบก กองทัพเรือหรือกองทัพอากาศที่อยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงกลาโหมและโรงพยาบาลชั้นอยู่ภายใต้การบริหารของสภากาชาดไทย จากความแตกต่างของการบริหาร เช่นนี้ยอมทำให้โรงพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลมี โครงสร้างและนโยบายการบริหารที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานแตกต่างกัน (Kanter, 1977,1993)

ผู้บริหารระดับต้นในองค์กรหรือหน่วยงานที่เรียกว่าโรงพยาบาล “ได้แก่ หัวหน้าหอผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ของผู้วางแผน (Planner) บทบาทหน้าที่ของผู้จัดระบบงาน (Organizer) บทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการ (Director) และบทบาทหน้าที่ของผู้ควบคุม (Controller) (Rinehart, 1969) หัวหน้าหอผู้ป่วยจะสามารถแสดงบทบาททั้ง 4 บทบาทได้มากน้อยเพียงไรย่อมขึ้นอยู่กับโครงสร้างและนโยบายขององค์กรนั้น ๆ เอื้อหรือสนับสนุนต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจให้หัวหน้าหอผู้ป่วยแคนเตอร์ (Kanter, 1977,1993) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีจะເeoต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจ ซึ่งได้แก่ สภาพแวดล้อมขององค์กรที่ให้การสนับสนุนใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุน ด้านการได้รับทรัพยากร ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร และด้านการได้รับโอกาส ซึ่งแคนเตอร์เชื่อว่าองค์กรที่มีสภาพแวดล้อมครบถ้วน 4 ด้าน จะส่งผลให้บุคลากรในองค์กรนั้นสามารถใช้ความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพในการนำหรือบริหารบุคลากรให้ทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยระดับปริญญาเอกของยูพีไนค์ (Upenieks, 2002) ที่

ศึกษาเกี่ยวกับ “What Constitutes Successful Nurse Leadership?” ผลการวิจัยแสดงให้เห็น ว่า การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับโอกาสและการได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรทำให้เกิดบรรยายกาศแก่ผู้นำในการเสริมสร้างให้เกิดการสนับสนุนผลิตผลและเกิดความสำเร็จสูงรวมทั้งความมีคุณค่าแก่ผู้นำทางการพยาบาลเช่นเดียวกับลาสชิงเจอร์, ชาเมิสตันและคัสเซอร์ (Laschinger, Sabiston & Kutzchor, 1997) ที่พบว่าพลังอำนาจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการสามารถทำนายการตัดสินใจในเนื้อหาของการปฏิบัติการพยาบาล นอกจากนี้แมคเดอร์ม็อท, ลาสชิงเจอร์, และแซมเมียน (McDermott, Laschinger & Shamian, 1996) พบว่าพลังอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันซึ่งต้องค์กร ซึ่งได้ผลวิจัยเช่นเดียวกับการศึกษาของดูบูด (Dubuc, 1995) ที่พบว่าพลังอำนาจทางการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันซึ่งต้องค์กร และลาสชิงเจอร์และ海文斯 (Laschinger & Havens, 1996) พบว่าโครงสร้างอำนาจของพลังอำนาจ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความพึงพอใจในงานและการรับรู้ประสิทธิผลของงาน นอกจากนี้ กัสรา จาลุสตินร์ (2542) ยังพบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถด้านการจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม และพบว่าการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของหัวหน้าก่อสู่งานการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถด้านการจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม ดังนั้นองค์กรที่เอื้อต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจยอมทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งมีความผูกพันซึ่งต้องค์กรมากขึ้น

ภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีขนาดและจังหวัดน้อยที่สุดในประเทศไทย แต่เป็นภาคที่มีสถานที่สำคัญ ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นเมืองอุตสาหกรรมและเมืองท่องเที่ยวเชิงมีประชากรและนักท่องเที่ยวจำนวนมาก หรือท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันก็มีโรงพยาบาลหลายแห่งที่เปิดโอกาสให้ผู้รับบริการเลือกใช้โดยไม่ได้จำกัดเฉพาะโรงพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัด แต่ยังคงมีโรงพยาบาลที่สังกัดสภากาชาดไทยและโรงพยาบาลที่สังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งแต่ละโรงพยาบาลก็มีโครงสร้างและนโยบายที่แตกต่างกันอันจะส่งผลให้ผู้บริหารระดับต้นมีพลังอำนาจที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของพลังอำนาจของผู้บริหารระดับต้นของโรงพยาบาลที่มีสังกัดแตกต่างกันในเขตภาคตะวันออกซึ่งผลวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในโรงพยาบาลต่าง ๆ ในการที่จะส่งเสริมพลังอำนาจจะเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อการบริการในแต่ละโรงพยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออก
- เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกันจะมีคะแนนเฉลี่ยพลังอำนาจแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้ทฤษฎีของแคนเตอร์ (Kanter's theory) ที่เกี่ยวกับพลังอำนาจ (Empowerment) แคนเตอร์ (Kanter, 1977, 1993) ได้เสนอแนวคิดการสร้างเสริม พลังอำนาจแก่บุคลากร ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวถึง สิ่งแวดล้อมในการทำงานและพฤติกรรม ของบุคลากรในองค์กร โดยสิ่งแวดล้อมในการทำงานจะมีส่วนสำคัญในการกำหนด ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคลากรภายใน องค์กร สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการสร้างเสริม พลังอำนาจจะต้องมีความยืดหยุ่นในการบริหาร การยินยอมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแก้ ปัญหา มีการให้รางวัลหรือผลตอบแทนใน การปฏิบัติงาน ลักษณะงานไม่ซ้ำซาก ส่วน สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการสร้าง พลังอำนาจได้แก่ องค์กรที่ยึดติดกับภาระเบี่ยง การปฏิบัติงานที่ซ้ำซาก มีการควบคุมการ ปฏิบัติงานสูง สิ่งแวดล้อมที่ช่วยสร้างเสริม พลังอำนาจประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการได้ รับการช่วยเหลือสนับสนุน ด้านการได้รับ ทรัพยากร ด้านการได้ข้อมูล และด้านการได้รับ โอกาส (McDermott, Laschinger, & Shamian, 1996, Laschinger, Finegan, Shamian, & Casier, 2001.) องค์กรที่มี สิ่งแวดล้อมที่ประกอบทั้ง 4 ด้าน จะทำให้ บุคลากรนั้น ๆ มีความผูกพันกับองค์กร (Laschinger, Finegan, Shamian & Casier, 2000; Laschinger, Finegan & Shamian, 2001; McDermott, Laschinger & Shamian, 1996) มีความพึงพอใจในงาน (Laschinger, Finegan, Shamian, & Wilk, 2001; Laschinger, Finegan, & Shamian, 2001; Laschinger & Havens, 1999) มีความเป็น อัตโนมัติในทัศน์ในงาน (Laschinger & Wong,

1999; Laschinger & Havens, 1996) สามารถใช้ความรู้ความสามารถและทักษะใน การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายขององค์กรนั้น ๆ (Laschinger & Havens, 1997 ; Laschinger, Wong, McMahon, & Kaufmann, 1999)

วิธีนักธรรมที่เกี่ยวข้อง

• ทฤษฎีโครงสร้างอำนาจของแคนเตอร์ ได้ ถูกนำมาใช้เกือบ 20 ปี โดยเชนเลอร์ (Chandler) เป็นคนแรกที่นำทฤษฎีนี้มาตรวจสอบ ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อม ของการ ทำงานกับการเสริมสร้างพลังอำนาจและภาวะ ไว้อำนาจ ในปี ค.ศ.1986 (Chandler, 1986 อ้างใน Laschinger & Havens, 1996) พบ ว่าพยาบาล 286 คนรับรู้อำนาจในงานต่ำ ซึ่ง เกิดจากผลของสภาพแวดล้อมของงาน ที่ไม่ทำให้เกิดอำนาจ ต่อจากนั้นทฤษฎี โครงสร้างอำนาจของแคนเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ ในงานวิจัยมากมาย ได้แก่

1. ความผูกพันธ์ต่องค์กร (Commitment to the Organization) ในปี ค.ศ.1994 วิลสัน และลาสซิงเจอร์ (Wilson & Laschinger) ทำการศึกษา “การรับรู้ของพยาบาลต่อพลัง อำนาจและความผูกพันธ์ต่องค์กร” ผลวิจัยถูก พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r=0.65-0.77$, $p=.001$) ระหว่างตัวแปร (โอกาส การสนับสนุน ทรัพยากร และข้อมูล) กับความ ผูกพันธ์ขององค์กร เช่นเดียวกับดูบัค (Dubuc, 1995) พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่าง พลังอำนาจทางการพยาบาลกับความ ผูกพันธ์ต่องค์กร ต่อมาแมคเดอร์ม็อก, ลาสซิง เจอร์ และแซเมียน (McDermott, Laschinger, and Shamian, 1996) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการรับรู้ของพลังอำนาจในพยาบาล 112

คนกับความผูกพันธ์ต่องค์กร คณะผู้ทำวิจัย พบร่วมกับนารามีการรับรู้ระดับกลาง (Mean = 2.78-2.98, range 1 to 5) และพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการรับรู้ของพลังอำนาจกับความผูกพันธ์ต่องค์กร

2. ความเหนื่อยหน่าย (Burnout) ปี ค.ศ.1996 เอทเชอร์ และลาสชิงเจอร์ (Hatcher & Laschinger) ศึกษาการรับรู้ของพลังอำนาจในงานกับระดับความเหนื่อยหน่าย จากการศึกษาพบว่าพลังอำนาจและโอกาส มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความเหนื่อยหน่าย

3. ความมีส่วนร่วมในการตัดสินใจขององค์กร (Participation in Organization Decision-Making) คัสเซอร์ (Kutzcher, 1994) พบร่วมกับความมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการรับรู้พลังอำนาจในงาน ในปีค.ศ.1997 ลาสชิงเจอร์ ชาบิสตัน และคัสเซอร์ (Laschinger, Sabiston & Kutzcher) ได้ศึกษา “Empowerment and staff Nurses Decision Involvement in Nursing Work Environment” พบร่วมกับพลังอำนาจอย่างเป็นทางการและพลังอำนาจอย่างไม่เป็นทางการ (Formal power and Informal power) สามารถทำนายการตัดสินใจในเนื้อหาของการปฏิบัติการพยาบาล

4. ความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ในปี ค.ศ.2001 ลาสชิงเจอร์, ฟีเนเกน และ เชเมียน (Laschinger, Finegan, and Shamian, 2001) นำทฤษฎีโครงสร้างอำนาจของแคนเตอร์มาศึกษาความเกี่ยวพันของพลังอำนาจในสถานที่ทำงานกับความพึงพอใจในงาน ความเชื่อมั่นในงาน และความผูกพันธ์ในงาน ผลการศึกษาพบว่าพยาบาลรับรู้พลังอำนาจในงานอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 11.01, range 4 to 20) รวมทั้งรับรู้อำนาจอย่างเป็น

ทางการอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (Mean = 2.59, range 1 to 5) และไม่พึงพอใจในงาน (Mean 2.78, range 1 to 5)

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยกสุ่มนี้ยังได้ทำการศึกษาถึงผลของพลังอำนาจกับความคงอยู่ในงานและความพึงพอใจในงาน โดยศึกษาในพยาบาลชาย 300 คน และพยาบาลหญิง 300 คน คนที่ทำงานในโรงพยาบาลที่ประเทศแคนาดา คณะผู้วิจัยพบว่าโครงสร้างของพลังอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพลังอำนาจ และความพึงพอใจ แต่พลังอำนาจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความคงอยู่ในงาน

5. รูปแบบของภาวะผู้นำ (Leadership Styles) ยูพินิกส์ (Upenicks, 2002) ได้ศึกษาส่วนประกอบอะไรที่ทำให้ผู้นำทำงานการพยาบาลประสบความสำเร็จ ซึ่งมีรัตตุประสงค์ในการทำวิจัย คุณภาพ 2 ข้อคือ 1) ภาวะผู้นำชนิดใดที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมของการดูแลผู้ป่วยในระยะเฉียบพลัน ; อำนาจและเพศรบกวนประสิทธิภาพของผู้นำหรือไม่ 2) อะไรคือส่วนประกอบเด่นที่จะนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรที่สนับสนุนบทบาทของผู้นำทำงานการพยาบาล กสุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ผู้นำทางการพยาบาลจากโรงพยาบาลสองแห่ง ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า โครงสร้างสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (การได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน, การได้รับทรัพยากร, การได้รับข้อมูลและการได้รับโอกาส) เสริมสร้างพลังอำนาจแก่ทั้งผู้นำทำงานการพยาบาลและพยาบาลฝ่ายปฏิบัติ 88% ของผู้นำทำงานการพยาบาลรับรู้ว่าอำนาจอย่างไม่เป็นทางการในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การทำงานเป็นทางการ 94% ของผู้นำทำงานการพยาบาลรายงานว่าพวกเขารู้ด้วเพศจะมีผลต่อตำแหน่งผู้นำ

6. อัตโนมัติในงาน (Job Autonomy)

ชาบิสตัน และลาสชิงเจอร์ (Sabistion & Laschinger, 1995) ศึกษาพลังอำนาจของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 170 คน กับการรับรู้ความเป็นอิสระในงาน พบร่วมกับพยาบาลมีการรับรู้ พลังอำนาจในระดับปานกลาง (Mean = 2.76, range 14 to 5) และรับรู้ถึงความเป็นอิสระในงานในระดับกลาง เช่นกัน (Mean = 11.20, range 4 to 20)

7. ประสิทธิผลของงาน (Work Effectiveness) ลาสชิงเจอร์และ海文斯 (Laschinger & Havens, 1996) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของพยาบาลต่อพลังอำนาจในงานกับการควบคุมการปฏิบัติพยาบาล ความพึงพอใจในงาน และการรับรู้ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่าพยาบาลมีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.70 ใน 7 point scale) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างโครงสร้างสิ่งแวดล้อมของพลังอำนาจกับความพึงพอใจในงาน ($r = 0.65, p = 0.000$) และการรับรู้ประสิทธิผลของงาน ($r = 0.57, p = 0.000$) ปีต่อมา (1997) นักวิจัย 2 คนนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ด้านพลังอำนาจในงานกับภาวะสุขภาพจิตด้านอาชีวอนามัย เข้าพบว่าพยาบาลมีพลังอำนาจในระดับกลาง (Mean 2.59 ใน 5 point scale) มีภาวะตึงเครียดในงานอยู่ในระดับกลาง (Mean = 5.2 ใน 7 point scale) การรับรู้พลังอำนาจในงานมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างสูงกับการรับรู้ภาวะตึงเครียดในงานหรือภาวะสุขภาพจิตด้านอาชีวอนามัย ($r = -0.69, p = 0.000$) โครงสร้างพลังอำนาจมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการรับรู้ประสิทธิผลของงาน ($R^2 = 0.58, p=0.01$)

ลาสชิงเจอร์และคณะ (Laschinger, Wong, McMahon, & Kaufmann, 1999)

ศึกษาพฤติกรรมผู้นำที่มีผลกระทบต่อพลังอำนาจของพยาบาล ความตึงเครียดในงาน และประสิทธิผลของงาน เข้าทำการศึกษาในพยาบาล 537 คน ที่ทำงานในโรงพยาบาลสองโรงพยาบาลที่มีการรวมตัวกัน (Merger) จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมพลังอำนาจของผู้นำ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการรับรู้ของอำนาจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับส่วนประกายของโครงสร้างของพลังอำนาจ (การได้รับการสนับสนุน, การได้รับข้อมูล, การได้รับโอกาส และการได้รับทรัพยากร) การรับรู้ด้านการได้รับการสนับสนุน¹ การได้รับโอกาส และความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน (อำนาจอย่างไม่เป็นทางการ) มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับพฤติกรรมผู้นำ พยาบาลโดยทั่วไปรับรู้พลังอำนาจของงานอยู่ในระดับปานกลาง (Mean 10.90 ใน range 4 ถึง 20) การรับรู้โครงสร้างพลังอำนาจ 4 ด้าน ในระดับสูงเท่าใดสามารถทำนายความตึงเครียดในงานในระดับต่ำ และเพิ่มประสิทธิภาพของงานสูงขึ้น ความตึงเครียดของงานด้านการรับรู้ของประสิทธิผลของงานสูง

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีโครงสร้างอำนาจของแคนเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในการทำวิจัยมากราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังการบริหารการพยาบาล ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล และโรงพยาบาลได้ทราบถึงการบริหารของโรงพยาบาลส่งผลให้พยาบาลผู้ปฏิบัติงานมีพลังอำนาจมากน้อยเพียงใด ซึ่งพลังอำนาจมีความสัมพันธ์กับความผูกพันธ์ต่องค์กร ความเห็นอย่างหน่าย ความพึงพอใจในงาน ความเป็นอัตโนมัติในงานตลอดจนประสิทธิผลของงาน ผลของการศึกษาเหล่านี้สามารถนำมาช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนบุคลากรพยาบาลที่โรงพยาบาลแต่ละแห่งประสบอยู่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) เพื่อศึกษาผลลัพธ์ จำนวนของ หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาล เขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออก จำนวน 83 คน ใน 3 สังกัด ได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไปที่สังกัดอยู่กับกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลที่สังกัดอยู่กับกองทัพเรือ กระทรวงกลาโหม และโรงพยาบาลที่สังกัดอยู่กับสภากาชาดไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ หัวหน้าหอผู้ป่วยที่สังกัดแตกต่างกัน 3 สังกัด ซึ่งได้แก่ โรงพยาบาลสมเด็จ ณ ศรีราชาที่ สังกัดอยู่กับสภากาชาดไทย โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ที่สังกัดอยู่กับกองทัพเรือ กระทรวงกลาโหม ซึ่งทั้ง 2 โรงพยาบาล มีจำนวนเตียงสี่ร้อยกว่าเตียง และเมื่อเทียบ กับโรงพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จะได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไป ซึ่งโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออก ได้แก่ โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราและโรงพยาบาลตราด ผู้วิจัย จึงศึกษาผลลัพธ์ จำนวนของหัวหน้าหอผู้ป่วย จากโรงพยาบาล 2 แห่งนี้ และเนื่องจาก โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์มีหัวหน้าตึก จำนวน 12 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่า หัวหน้าตึกของโรงพยาบาลอีก 2 สังกัด ผู้วิจัย จึงได้ศึกษาผลลัพธ์ จำนวนจากโรงพยาบาลอลาภากร เกียรติวงศ์ด้วย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 83 คน โดยเป็นหัวหน้าตึก

จากโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา จำนวน 27 คน โรงพยาบาลตราด จำนวน 15 คน โรงพยาบาลอลาภากร เกียรติวงศ์ จำนวน 5 คน โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จำนวน 12 คน และโรงพยาบาลสมเด็จ ณ ศรีราชา จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับผลลัพธ์ จำนวน ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สังกัดของ โรงพยาบาล อายุ เพศ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย และวุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของ ผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามผลลัพธ์ จำนวน 49 ข้อ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวคิดของ แคนเตอร์ (Kanter, 1977, 1993) แบบ สอบถามแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการได้รับ การช่วยเหลือสนับสนุน จำนวน 15 ข้อ ด้าน การได้รับทรัพยากร จำนวน 11 ข้อ ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร จำนวน 12 ข้อ และด้านการ ได้รับโอกาส จำนวน 11 ข้อ ลักษณะค่าตอบ เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ เป็นจริงมากที่สุดถึงไม่เป็นจริงเลย การแปลผล คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามผลลัพธ์ จำนวน ในงานโดยใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ประคง กรณสูตร, 2538)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับผลลัพธ์ จำนวน
4.50 - 5.00	สูงมาก
3.50 - 4.49	สูง
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	ต่ำ
1.00 - 1.49	ต่ำที่สุด

ผู้ที่ได้คะแนนสูงถึงสูงมากแสดงว่าผู้ตอบได้รับการสนับสนุนให้สามารถใช้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยมีโครงสร้างและนโยบายขององค์กรที่เอื้อหรือสนับสนุนใน 4 ด้าน ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำและต่ำสุด คือ ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนให้สามารถใช้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรน้อย โดยองค์กรมีโครงสร้างและนโยบายที่เอื้อหรือสนับสนุนให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรน้อย

การหาความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านได้ตรวจสอบ และผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลพระพุทธบาทสะบูรี จังหวัดสะบูรี จำนวน 18 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach Alpha Efficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มงานพยาบาลในการแจกและติดตามการเก็บแบบสอบถามผู้วิจัยจากแบบสอบถามไปจำนวน 83 ชุด และได้รับคืนทั้งหมด แต่แบบสอบถามมีความสมบูรณ์เพียงพอและมีคุณลักษณะที่นำไปใช้ได้เพียงจำนวน 69 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS For Window Version 10.0 สถิติที่ใช้คือ

1. ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วย ซึ่งได้แก่ อายุ เพศ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สังกัดของโรงพยาบาล หอผู้ป่วยที่ผู้ตอบปฏิบัติงานอยู่และวุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ตอบ

2. ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ระดับพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาล 3 สังกัด

3. ใช้ ANOVA วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาล 3 สังกัด

ผลการวิจัย

1. หัวหน้าหอผู้ป่วยทำงานอยู่ในโรงพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 58.00) รองลงมาคือสังกัดกระทรวงกลาโหม และสภากาชาดไทย (ร้อยละ 24.60 และ 17.40 ตามลำดับ) มีอายุ 41-45 ปี จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 39.10) รองลงมาคือมีอายุมากกว่า 45 ปี (ร้อยละ 26.10) เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.70) ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-5 ปี (ร้อยละ 58.00) และมีวุฒิการศึกษาพยาบาลขั้นสูงสุดคือปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี (ร้อยละ 88.40) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (N=69)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
โรงพยาบาลสังกัด		
กระทรวงสาธารณสุข	40	58.00
กระทรวงกลาโหม	17	24.60
สภากาชาดไทย	12	17.40
อายุ		
25-30 ปี	9	13.10
31-35 ปี	-	-
36-40 ปี	15	21.70
41-45 ปี	27	39.10
มากกว่า 45 ปี	18	26.10
เพศ		
หญิง	66	95.70
ชาย	3	4.30
ระยะเวลาในการปฏิบัติงานหัวหน้าหอ		
1-5 ปี	40	58.00
6-10 ปี	13	18.80
11-15 ปี	6	8.70
16-20 ปี	2	3.00
มากกว่า 20 ปี	8	11.50
วุฒิการศึกษาบาลขั้นสูงสุด		
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา	2	2.90
ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี	61	88.40
ปริญญาโท	6	8.70

2. ระดับพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยใน

โรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกด้านการช่วยเหลือสนับสนุนอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 ส่วนอีก 3 ด้าน พลังอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพลังอำนาจ จำแนกตามรายด้านและโดยรวม

พลังอำนาจ	N	M	S.D.	ระดับ พลังอำนาจ
ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน	69	3.57	.56	สูง
ด้านทรัพยากร	69	3.21	.50	ปานกลาง
ด้านข้อมูล	69	3.09	.55	ปานกลาง
ด้านโอกาส	69	3.16	.55	ปานกลาง
รวม	69	3.26	.48	ปานกลาง

3. ระดับพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออก จำแนกตามรายด้าน พบร่วมพลังอำนาจด้าน การช่วยเหลือสนับสนุนอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง .38-.61) ส่วนพลังอำนาจอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าระดับพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยไม่มีความแตกต่าง กันทั้งรายด้านและโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 3 อยู่ในช่วง 3.50-3.69, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพลังอำนาจจำแนกตามรายด้านและโดยรวม

พลังอำนาจ	M	S.D.	df	F	P-value
ด้านการได้รับการสนับสนุน					
กระทรวงสาธารณสุข	3.50	.59	2	.87	.42
กระทรวงกลาโหม	3.69	.61	66		
สภากาชาดไทย	3.67	.38	68		
ด้านการได้รับทรัพยากร					
กระทรวงสาธารณสุข	3.16	.49	2	.50	.61
กระทรวงกลาโหม	3.24	.55	66		
สภากาชาดไทย	3.29	.48	68		
ด้านการได้รับข้อมูล					
กระทรวงสาธารณสุข	2.99	.53	2	2.25	.11
กระทรวงกลาโหม	3.31	.59	66		
สภากาชาดไทย	3.10	.46	68		

ผลลัพธ์สำนักงาน	M	S.D.	df	F	P-value
ด้านการได้รับโอกาส					
กระทrog สาธารณะสุข	3.08	.52	2	2.85	.07
กระทrog กลาโหม	3.13	.53	66		
สภากาชาดไทย	3.49	.58	68		
โดยรวม					
กระทrog สาธารณะสุข	3.18	.47	2	1.33	.27
กระทrog กลาโหม	3.35	.53	66		
สภากาชาดไทย	3.39	.40	68		

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าตีกในโรงพยาบาลที่มีสังกัดแตกต่างกัน กระทrog สาธารณะสุข และสภากาชาดไทย ในเขตภาคตะวันออกที่มีสังกัดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยพลังอำนาจไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะกระทrog สาธารณะสุข เป็นผู้ควบคุม คุณภาพด้านการรักษาพยาบาล ในทุก โรงพยาบาล หรืออีกนัยหนึ่งคือ กระทrog สาธารณะสุข และสภากาชาดไทย มีบทบาท หน้าที่ควบคุมคุณภาพของฝ่ายการพยาบาล ทุกโรงพยาบาล ในประเทศไทย ให้มีมาตรฐาน อีกทั้งนโยบายของโรงพยาบาลเหล่านั้นก็มี ความคล้ายคลึงกัน ในการสนองต่อความพึง พอดิจของผู้รับบริการ ซึ่งสามารถอธิบายแยก ตามด้านได้ดังนี้

1. ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน

ระดับพลังอำนาจด้านการได้รับสิ่ง สนับสนุน ของหัวหน้าหอผู้ป่วย ในโรงพยาบาล เขตภาคตะวันออกทั้ง 3 สังกัดอยู่ในระดับสูง ถ้าวิเคราะห์ทางด้านโครงสร้างและนโยบาย

จะพบว่า โรงพยาบาลที่มีสังกัดแตกต่างกัน จะมีด้านโครงสร้างและนโยบายไม่แตกต่างกัน ซึ่งในขณะที่ทำการวิจัยโรงพยาบาลแต่ละแห่ง กำลังดำเนินการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานทั้ง ISO (International Standard Organization องค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน) และ HA (Hospital Accreditation การประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล) ดังนั้นการกระทำใด ๆ ของหัวหน้าหอผู้ป่วย จึงอยู่ภายใต้การดูแลสนับสนุนจากหัวหน้า หน่วยงานในการจะนำไปสู่เป้าหมายของ โรงพยาบาล คือการได้รับรองมาตรฐานจาก ISO หรือ HA จากที่กล่าวมา จึงอาจเป็นสาเหตุ ที่ทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยได้รับการส่งเสริม ด้านการช่วยเหลือสนับสนุนสูง ซึ่งผลวิจัยนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของจาวรรณ ปีทอง (2540) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคล คุณลักษณะเฉพาะบุคคลและการ ได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน กับ ความสามารถในการตัดสินใจด้านการบริหาร ของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค

(2542) ศึกษาพัฒนาจ้างในการปฏิบัติงาน และรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริหารวิทยาลัย พยาบาลกระทรงสาธารณสุข แห่งลักษณ์ มหาชร (2545) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการเสริมสร้างพัฒนาจ้างในงานขึ้นของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสมุทรปราการ และ สมรัตน์ ภาคีชีพ (2545) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการได้รับการเสริมสร้างพัฒนาจ้าง * กับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชลบุรี ซึ่งผลการศึกษาทั้งหมดนี้พบว่า การเสริมสร้างพัฒนาจ้าง ด้านการช่วยเหลือสนับสนุนอยู่ในระดับสูง

2. ด้านการได้รับทรัพยากร

ระดับพัฒนาจ้างด้านการได้รับ ทรัพยากรของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาล เขตภาคตะวันออกทั้ง 3 สังกัด อยู่ในระดับปานกลาง อาจอธิบายได้ว่า ตามแนวคิดของแคนเตอร์ เมื่อบุคคลขาดทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง กับการเสริมสร้างพัฒนาจ้าง บุคคลนั้นจะรู้สึกไร้พลังงาน (Kanter, 1993) ซึ่งพัฒนาจ้าง คือ ความสามารถในการทำให้เกิดผลสำเร็จ ของงาน บุคคลใดได้รับการเสริมสร้างพัฒนาจ้างมากขึ้นเท่าไร บุคคลนั้นก็จะมีความสามารถที่จะทำงานให้สำเร็จมากขึ้นเท่านั้น ซึ่ง การวิจัยนี้พบผลวิจัยเช่นเดียวกับสถาบันและลัสซิงเจอร์ (Sabiston & Laschinger, 1995) ที่พบว่าพยาบาลที่ทำงานอยู่ในหน่วยวิถีรับรู้ถึงระดับพัฒนาจ้างด้านทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับคุ๊ทซเชอร์ (Kutzcher, 1994) พบว่าพยาบาลรับรู้พัฒนาจ้างด้านทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งส่งผลต่อความเป็นอัตโนมัติในการทำงานด้วย เช่นเดียวกับการศึกษาของ จารวรรณ ปีทอง (2540) ที่พบว่าการได้รับ

การเสริมสร้างพัฒนาจ้างด้านการได้รับ ทรัพยากรของหัวหน้าหอผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค (2542) และ แห่งลักษณ์ มหาชร (2545) ที่พบว่าระดับพัฒนาจ้างด้านการได้รับทรัพยากรของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลกระทรงสาธารณสุข และพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับสูง

3. ด้านการได้รับข้อมูล

ระดับพัฒนาจ้างด้านการได้รับข้อมูล ของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลในเขตภาคตะวันออกทั้ง 3 สังกัดอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ว่าในปัจจุบัน จะเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร แต่ข้อมูลโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวข้องกับนโยบายต้องได้รับการพิจารณาแล้วก่อนเสนอเข้าคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาซึ่งกระบวนการเหล่านี้ต้องใช้เวลานาน ดังนั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารของหัวหน้าหอผู้ป่วยใน 3 สังกัดจึงอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งอุปกรณ์ที่เป็นสื่อในการให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์หรือวารสารต่าง ๆ โดยเฉพาะวารสารจากต่างประเทศล้วนมีราคาแพง เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำมาใช้งานก็จะอยู่ในรูปด้านการรักษาพยาบาล เช่น ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ การสั่งยา มากกว่าจะถูกนำมาใช้ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารให้กับบุคลากรของโรงพยาบาลอย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ได้ผลเช่นเดียวกับลัสซิงเจอร์และหว่อง (Laschinger & Wong, 1995) ที่พบว่าพยาบาลรับรู้พัฒนาจ้างด้านการได้รับข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากการวิจัยของจินตนา พรสัมฤทธิ์โชค (2542) ที่ศึกษาในผู้บริหารของวิทยาลัยพยาบาลกระทรงสาธารณสุข

และลงลักษณ์ ดาวัชระ (2545) ที่ศึกษาในพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจด้านการได้รับข้อมูลอยู่ในระดับสูง

4. ด้านการได้รับโอกาส

ระดับพลังอำนาจด้านการได้รับโอกาสของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเขตภาคตะวันออกทั้ง 3 สังกัดอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยลาสซิงเจอร์ ฟีเนแกน และแซเมียน (Laschinger, Finegan & Shamian, 2001) ที่พบว่าพยาบาลรู้สึกว่าหน่วยงานมีพลังอำนาจด้านโอกาสอยู่ในระดับปานกลาง และเข้าเหล่านี้มีความไม่พึงพอใจในงานเช่นเดียวกับผลการวิจัยของลาสซิงเจอร์ และแฮเวน์ (Laschinger & Havens, 1997) ใน 4 ปีก่อนที่พบว่าพยาบาลมีพลังอำนาจด้านการได้รับโอกาสอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของจากรุวรรณ ปีทอง (2540) ที่พบว่าการได้รับโอกาสของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลของรัฐเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจินตนา พรสัมฤทธิ์โชค (2542) และลงลักษณ์ ดาวัชระ (2545) ที่พบว่าพยาบาลมีพลังอำนาจด้านการได้รับโอกาสอยู่ในระดับสูง ถึงแม้โรงพยาบาลทั้ง 3 สังกัดจะมีแผนพัฒนาบุคลากรไว้ในแต่ละปีว่าจะจัดสรรให้บุคลากรพยาบาลศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือเข้ารับการอบรมปีลาก่อน แต่จะพบว่าจำนวนหรืออัตรารอยละของการจัดสรรในการเข้ารับการอบรมของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีน้อยมากซึ่งแตกต่างกันในปัจจุบันบุคลากรพยาบาลมีการตื่นตัวกันเพื่อพัฒนาความรู้ของตนเองอันจะเห็นได้จากการจัดประชุมของพยาบาลทุกครั้งจะมีผู้เข้าร่วม

ประชุมเป็นจำนวนมาก ดังนั้นถึงแม้นโยบายของโรงพยาบาลจะเปิดโอกาสให้หัวหน้าหอผู้ป่วยได้รับโอกาสในการศึกษาต่อหรือเข้าประชุมวิชาการต่าง ๆ จึงดูเหมือนไม่เพียงพอต่อความต้องการของหัวหน้าหอผู้ป่วย อนึ่งถ้าดูจากการยะเวลาในการปฏิบัติงานตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยพบว่ากลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงาน 1-5 ปี จำนวนมากที่สุด ซึ่งถือได้ว่ามีประสบการณ์ด้านบริหารน้อย ดังนั้นหัวหน้าหอผู้ป่วยเหล่านี้จึงมีความต้องการพัฒนาตนเองมากกว่าที่ทางโรงพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลจัดให้

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยพบว่าโรงพยาบาลในเขตภาคตะวันออกโดยส่วนรวมมีระดับพลังอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการได้รับสิ่งสนับสนุนที่พบว่ามีระดับพลังอำนาจอยู่ในระดับสูง ซึ่งได้แก่ การที่หัวหน้าหอผู้ป่วยได้รับคำแนะนำในการสร้างเสริมคุณภาพการปฏิบัติงาน ได้รับการส่งเสริมให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ การได้รับการรับฟังเข้าใจปัญหาทุกด้าน ความห่วงใยหรือการแสดงความเป็นกันเองจากผู้บังคับบัญชา การให้การยอมรับในการกระทำที่ถูกต้องหรือผิดพลาดที่เกิดจากการตัดสินใจและการสนับสนุนให้เลือกปฏิบัติงานในแผนหรือหน่วยงานที่ถนัด จากแนวคิดของทฤษฎีเคนเตอร์พบว่าองค์กรที่มีสิ่งสนับสนุนครบทั้ง 4 ด้านจะทำให้บุคลากรในองค์กรนั้น ๆ มีพลังอำนาจในการที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นฝ่ายการพยาบาลในแต่ละโรงพยาบาลควรมีการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงสิ่งสนับสนุนอีก 3 ด้านที่พบว่ามีระดับพลังอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ด้านการได้รับทรัพยากร ด้านการได้

รับข้อมูลข่าวสาร และด้านการได้รับโอกาส และผู้บริหารโรงพยาบาลควรให้การสนับสนุน พลังอำนาจให้แก่หัวหน้าหอผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้บริหารระดับต้นที่เป็นผู้รับนโยบายของโรงพยาบาลลงสู่การปฏิบัติการพยาบาลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอันจะส่งผลให้ผู้ป่วยและครอบครัวเกิดความพึงพอใจและประทับใจ บริการพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลที่มีสังกัดแตกต่างกัน ซึ่งได้แก่ โรงพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลที่สังกัดกองทัพเรือ กระทรวงกลาโหม และโรงพยาบาลที่สังกัดสภากาชาดไทย ซึ่งมีสังกัดเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล 2 โรงพยาบาล และ อีก 1 โรงพยาบาลอยู่ในสังกัดขององค์กรสภากาชาดไทย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพลังอำนาจของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลรัฐบาล โรงพยาบาลเอกชน และโรงพยาบาลที่สังกัดภายในกำกับรัฐบาล ซึ่งโรงพยาบาลทั้ง 3 สังกัดนี้่าจะ

มีนโยบาย โครงสร้างหรือการควบคุมกำกับภายในองค์กรแตกต่างกันอันจะนำสู่การเสริมสร้างพลังอำนาจที่แตกต่างกัน นอกจากนี้เนื่องจากผลวิจัยพบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น น่าจะมีการศึกษาการสร้างรูปแบบพัฒนาการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานพยาบาลเพื่อที่จะทำให้การเสริมสร้างพลังอำนาจอยู่ในระดับสูง ทุกด้าน ซึ่งจะส่งผลให้พยาบาลมีสมรรถนะในการทำงานมากขึ้นอันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กร

ข้อจำกัดในการวิจัย

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือประชากรห้องหมดและมีจำนวนไม่เท่ากัน ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะใช้ขนาดหรือจำนวนเดียงของแต่ละโรงพยาบาลเป็นเกณฑ์ในการเลือกโรงพยาบาลแล้วก็ตาม แต่จำนวนหัวหน้าที่ก่อขึ้นแต่ละโรงพยาบาลยังคงมีจำนวนไม่เท่ากัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อนึ่งผลการวิจัยนี้จึงเป็นการค้นพบเพียงในโรงพยาบาลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

จารุวรรณ ปีทอง. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล คุณลักษณะเฉพาะบุคคลและการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานกับความสามารถในการตัดสินใจด้านการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลชองรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค. (2542). พลังอำนาจในการปฏิบัติงานและรูปแบบการตัดสินใจของผู้บุริหารวิชาลัยพยาบาลกรุงสารสนธิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นงลักษณ์ มาวชระ. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประคง กรรมสูตร. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ดำเนินสุทธาการพิมพ์.

ภัสรา จาธุสุนธ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงานและการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของหัวหน้ากลุ่มงานพยาบาล กับการรับรู้ความสามารถด้านการจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกรุงสารสนธิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนี ลีศิริวัฒนกุล. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความทันท่วง ของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานและภาวะผู้นำ ของหัวหน้ากลุ่มงานพยาบาลกับสมรรถนะของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกรุงสารสนธิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมรัตน์ ภาคีชีพ. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจ กับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพิช กิตติรัชดา. (2538). การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานกับความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลโรงพยาบาลนครพิษฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Chandler, G. (1986). The relationship of nursing work environment to empowerment and powerlessness. In laschinger, H.K. & Haven, D.S. (1996). Staff nurse work empowerment and perceived control over nursing practice: conditions for work effectiveness. **Journal of Nursing Administration**, **26**(9), 27-35

Dubuc, L. (1995). Job empowerment and commitment in Military Nursing: an extension study. In Laschinger, H.K& Sabiston, J.A. (2000). Staff nurse empowerment and workplace behaviors. **The Canadian nurse**, **96**(2), 18-22

Hatcher, S. & Laschinger, H.K. (1996). Staff nurses' perceptions of job empowerment and level of burnout: A test of Kanter's theory of structural power in organizations. **Canadian Journal of Nursing Administration**, **9**(2), 74-94

Kanter, R.M. (1977). **Men and women of the corporation**. New York: Basic Books

Kanter, R.M. (1993). **Men and women of the corporation** (2nd ed). New York : Basic Books

Kutzcher, L. (1994). Staff nurses' perceptions of power and degree of participative management: A test of Kanter's structural theory of power. In laschinger, H.K. &Haven, D.S. (1996). Staff nurse work empowerment and perceived control over nursing practice: conditions for work effectiveness. **Journal of Nursing Administration**, **26**(9), 27-35

Laschinger, H.K. & Havens, D.S. (1996). Staff nurse work empowerment and perceived control over nursing practice: conditions for work effectiveness. **Journal of Nursing Administration**, **26**(9), 27-35

Laschinger, H.K., & Havens, D.S. (1997). The effect of workplace empowerment of staff nurses' occupational mental health and work effectiveness. **Journal of Nursing Administration**, **27**(6), 42-50

Laschinger, H.K., Sabiston, J.A. & Kutszcher, L. (1997). Empowement and staff nurse decision involvement in nursing work environments: Testing Kanter's theory of structural power in organizations. **Research in Nursing & Health**, **20** (4), 341-52

Laschinger, H.K., Wong, C., McMahon, L. & Kaufamnn, C.M. (1999). Leader behavior impact on staff nurse empowerment, job tension, and work effectiveness. **Journal of Nursing Administration**, **29**(5), 28-39

Laschinger, H.K., & Wong, C. (1999). Staff nurse empowerment and collective accountability: effect on perceived productivity and self-related work effectiveness. **Nursing Economics**, 17(6), 308-51

Laschinger, H.K, Finegan, J. Shamian, J. & Casier, S. (2000). Organizational trust and empowerment in restructured healthcare setting: effects on staff nurse commitment. **Journal of Nursing Administration**, 30(9), 413-25

Laschinger, H.K, Finegan, J. & Shamain, J. (2001). Promotion nurses' health: effect of empowerment o job strain and work satisfaction. **Nursing Economics**, 19(2), 42-51

Laschinger, H.K, Finegan, J. & Shamain, J. & Wilk, P. (2001). Impact of structural and psychological empowerment on job strain in nursing work settings : expanding Kanter's model. **Journal of Nursing Administration**, 31(5), 260-72

McDermott, K., Laschinger, H.K. & Shamian,J. (1996). Work empowerment and organizational commitment. **Nursing Management**, 27(5), 44-48

Rinehart, E.M. (1969). **Management of nursing care**. New York : The Macmillan Co.

Sabiston, J.A.& Laschinger, H.K. (1995). Staff nurse work empowerment and perceived autonomy: Testing kantar's theory of structural power in organizations. **Journal of Nursing Administration**, 25(9), 42-50

Upenieks, V.V. (2002). **The interrelationship between and meaning of power and opportunity, nursing leadership, organizational characteristics of magnet institutions, and clinical nurse job satisfaction**. Unpublished doctoral dissertation, University of Washington

Wilson, B. & Laschinger H.K. (1994). Staff nurse perception of Job empowerment and organizational commitment. **JONA** 24(4) : 39-47.

